

ДОМЪ

Не бѣ животътъ милостивъ къмъ тебе, —
той никога не стопли туй гвѣздо:
оскждица и похабена мебелъ —
това бѣ, майко, твойтъ беденъ домъ.

Но ти сждбата не прокле, обидена. —
мжжа си никога не поруга.
Роди деца, отгледа ги и свиденъ
дори и тоя домъ ти е сега.

Защото много сълзи бѣ поронила
и тѣ поиха тукъ едно стѣбло, —
години, все подъ неговитѣ клони,
кърми ни твойта майчина любовъ.